UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

88. Decisio S. R. Romanæ coram R. P. D. Verospio, in causa Fulginaten. hæreditatis. Lunæ 14. Febr. 1650.

urn:nbn:de:hbz:466:1-76432

Visual Library

nec verſamur in terminis ſententiæ latæ in contumaciam, cum in rei veritate nuper probata, nuſquam contra Ioſephum tranſmiſſum fuerit; & executum monitorium, & alioquin contumacia non contrahatur, *l. contumacia 57. ff. de rei iud.* Seraphin. *deciſ. 972. n. 12.* Rota *deciſ. 254. num. 5. part. 6. recen.* neque ſolum Ioſephus poſt annum comparuit, ſed etiam obtinuit ſententiam reuocatoriam primæ ſententiæ, cum omnibus inde ſecutis, quæ proinde habetur, ac ſi facta non fuiſſet, vt in terminis Rota *in Romana Canonicatus S. Angeli 17. Maij 1567. coram Cotta impreſſ.* poſt Farinac. *in prax. q. 11. ſub n. 92. col. 3. in fine,* ibi, & non conſtat de reuocatione illius.

8. Tandem non obſtat, quod ſola pendentia iudicij criminalis, propter infamiam ſaltem facti, quam Ioſepho irrogabat, efficeret, ne ei Ordinarius poſſet hanc Parochialem conferre *c. omnip. de accuſat.* cum aliis allegat à Garzia *de benefic. part. 7. c. 8. n. 6.* Nam reſpondetur primò, quod ad hunc effectum iudicium criminale per calumniam vt in caſu noſtro, motum, ac inſtructum non reuelat, Felin. *in d. c. omnipotens n. 3. verſ. limita.* Ne alias aperiatur via cuilibet maleuolo impediendi perſonis honeſtis conſecutionem beneficiorum, vt bene *in d. cap. omnipotens,* aduertit Auguſt. Barboſ. *ſub n. 2. verſ. & limitatur.* Et conferunt tradita à Nauarro *conſ. 21. ſub num. 6. de hæredic.* vbi quod ad impediendum, nec criminaliter denuntiatus de aliquo delicto eligi poſſit ad dignitatem, ſeu officium requiritur ſemiplena probatio delicti. Sic etiam Mirand. & alij relati à Modern. Parmenſ. *in conſ. regul. reſolut. 26. num. 22.* & à Modern. Cluſino *de canon. elect. diſp. 1. contr. 1. num. 5. & 8.*

9. Secundo, quod dici non poterat pendere iudicium aliquod criminale contra Ioſephum, qui, vt ſupra dicebam, nuſquam fuerat monitus, aut citatus, *l. libert. la. 2. ff. in ius vocan.* Boſſ. *in tit. de foro compet. num. 203.* Farinac. *conſ. crim. 298. ſub n. 3 verſ. nec facit, lib. 3.* Nihilque refert, quod inter aliquas perſonas calumniæ participes, aut ſaltem non graues, & honeſtas Ioſephi accuſatio, aut prætenſum crimen vociferaretur Felin. *in cap. teſtimonium num. 14. de teſtibus* Garz. *de benefic. d. cap. 8. num. 9. & 12. & duob. ſeq.* Barboſ. *de poteſt. Epiſc. alleg. 43. num. 17. & in d. cap. omnip. ſub num. 2. verſ. quæ incurritur.* P. Layman. *Theolog. moral. lib. 1. tract. 5. part. 5. cap. 4. ſub n. 4. verſ. ſecundo vt aliquis,* cum aliis allegat. à Modern. Matrit. *quæſt. reg. tom. 3. verbo infamia, num. 9.* Vt enim incurratur infamia facti, oportet opinionem criminis, illam quatenus commiſſum eſſet irrogantis manere apud perſonas graues, & plures; itaut non ſufficiat minoris partis, vt ex text. *in cap. inquiſitionis, §. quæſiuiſti de accuſat.* docet ibi gloſſ. *verſ. vlt.* Innoc. *num. 5.* Abb. *num. 6. in cap. per veſtras n. 12. de cohab. clericorum* Sanchez *reſponſ moral. tom. 2. lib. 6. c. 3. dub. 4. numero ſecundo, & quarto* vbi allegantur concordantes.

10. Quæ vero infamia iuris, ex ſententia condemnatoria reſultare ſolet *l. infamem, ff. public. iudi.* non reſultat, quando vt hic in contumacia, ſeu verius reo non legitimè vocato ſententia lata fuit, Clar. *in prax. crim. lib. 5. §. fin. quæſt. 72. colum 1. in fine* P. Layman. *d. tract. 5, part. 3. cap. 4 ſub n. 2. verſ. requiritur autem.* Giurba *conſ. crimin. 65. n. 69.* aliiſque relatis à Modern. Maceraten. *de diff. inter iudici. ciuil. & crim. differt. 16. n. 3.* vbi pluribus id comprobat. Et quatenus opus eſſet delatam Sanchez *reſponſ. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 3. dub. 6. n. 27.* Barboſ. *de poteſt. Epiſc. alleg. 43. num. 20.* Et ita deciſum informante Ioſepho, diu tamen aduerſario expectato, ac citato.

DECISIO LXXXVIII.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Veroſpio.

In cauſa Fuſginaten. hæreditatis.

Lunæ 14. Februarij 1650.

§. 1 MOrtuo Petro Roncallo inter Equites obedientiæ Magiſtralis dum degeret in humanis præuia votorum caſtitatis obedientia, ac paupertatis emiſſione adſcripto; cum ſacra Hieroſolymitana Religio ſucceſſionem in bonis ipſius ſibi apertam eſſe contenderet dubitaui. An eidem, vel Eminentiſſimo D. Magno Magiſtro exinde fuerit debita ſucceſſio, & negatiua prodiit hodie reſolutio ex validæ profeſſionis, nondum iuſtificatæ defectu, in gradu præſertim Religionis, aſſenſu Pontificis, nec erecto, nec approbato, contra Sacri Lateranenſi Concilij decretum relatum *in capit. vltimo de relig. domi.* ſine cuius profeſſionis validæ concurſu, obligatio Petri erga Religionem efficaciter contracta non fuit, nec ſacra proinde Religio ad ipſius defuncti bona potuit aſpirare iuxta gloſſ. *in authentica ingreſſi in verbo dedicat. C. de ſacr. ſanct. Eccleſ.* ibique Odof. *num. 11.* Bart. *num. 32.* Bald. *num. 27. circa finem,* Salicet. *num, 7.* Caſtr. *num. 20.* Alberic. *num. 13.* cæterique communiter Gemin. *conſ. 66. num. 9.* Cald. *conſ. 23. col. 2. poſt med. verſ. vera tamen ratio, & naturalis, vſque ad fin. de regul.* Rot. *in Bonon. bonorum 17. Nouembris 1615. coram bonæ mem. Pirouano inter impreſſas part. 4. to. 3. rec. dec. 633. n. 3.*

2. Contraria verò profeſſionis validæ probatio, nec valet ex teſtibus reſultare, conteſtantibus nimirum, eundem Petrum tria Religionum vota nuncupaſſe, ac profeſſionem ſucceſſiuè in manibus Equitis, ad id ſpecialiter deputati, emiſiſſe prout alias hinc eam Rota deduxit *coram Mohedano decis. 10. de cauſa poſſ. & proprietatis, & in vna Meten. profeſſ. 2. Iunij 1636. coram Reuerendiſſ. Salamantino* penes Tambur. *de iure Abb. dec. 3. n. 2.*

3. Cum enim hæc ſacra Religio in tres tantummodo ſpecies Equitum ipſo inſtitutionis, initio, diſtincta fuerit; Alteram ſcilicet Militum, ex primaria Orbis Terrarum vniuerſi nobilitate aſcitam, vt ipſi forent Chriſti fidelium enſis, ac miſerabilium clypeus perſonarum; Alteram fratrum Capellanorum Conuentualium, ac obedientiæ; Alteram denique fratrum ſeruientium armorum, ac officiorum, ſicuti eiuſdem Religionis ſtabilimenta teſtantur, in ſtatutorum volumina regiſtrata *tit. 2. cap. 2 ſub rubr. della diuiſ. de gradi, de fratelli dell ordine noſtro* Et triplicatus hic ſolummodo Equitum gradus ſub titulo Religionis confirmationem ab Apoſtolica Sede obtineat, vt ex Sixtina Conſtitutione dignoſcitur initio ſtatutorum voluminis impreſſa: Ac tripartitus hic quoque gradus proprio Magni Magiſtri Sacramento, ipſa ſuſcepti muneris die, tantummodo approbetur, vt elicitur ex altero *Statuto ſub tit. 13, cap. 3. in fine de elect.* Ipſe proinde non potuit, nouum Equitum gradum ſuperaddere Religioni, eadem inconſulta, de cuius obligatione, ac præiudicio per noui gradus, ac ſucceſſiuam Equitis incorporationem agebatur ſecund. gloſſ. *in capite porrectum in verbo non facit habitus de Regul. & in cap. vlt. in verbo pertineat eodem tit. lib 6. vbi etiam* Ancar. *in 2. notab.* Franc. *numer. 2.* Gemin. *numer. 3.* Ioannes Monac. *num. 1.* ibique Probus *ad eum num. 1. & 3.* Roderic. *q. Regul. tom. 3. quæſt. 17. art. 7.* & alij relati plures per Sanchez *ad præcept. decal. lib. 5. cap. 4. n. 65.* Irrequiſito præſertim Apoſtolicæ Sedis aſſenſu, in triplicati gradus erectione antecedenter abhibito, ac in noui propterea inſtitutione per neceſſe adhibendo, ad text. *in cap. vlt.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vlt. vbique gloſſ. in verbo nouam de Relig. dom. & in c. vnico, in princ. ibique Gloſſ. in verbo habitum eodem tit. lib. 6. & in Extrauag. Ioannis XVII. vnica eodem tit. notat Silueſt. in ſumma in verbo Religio in primo n. 6. Armil. n. 4. Nauarr. in comm. 1. de reg. ſub n. 28. in 23. §. Roderic. quæſt. reg. tom. 3. q. 48. art. 3. Leſſ. de iuſtitia & iur. lib. 2. c. 41. n. 62. verſ. 9. circa medium, & latè proſequitur Azor. inſtit. moral. lib. 11. cap. 24. quæſit. 5. & p. 2. lib. 5. cap. 7. Sanchez ad præcepta decal. lib. 5. c. 1. ſub n. 19.

4. Cum maximè particulares Religionis conſtitutiones (quæ vt potè authoritate Apoſtolica, ac Magni Magiſtri Sacramento firmatæ ab eo debuerant in viridi obſeruantia retineri, vt reſpondit Rota in vna Meliten. præeminentiarum 13. Nouembris 1638. coram bon. mem. Pirouano impreſſ. part. 5. recent. deciſ. 209. ſub n. 1. cum ſeqq. & in Meleuitana antianit. 30. Maij 1639. in §. num. vlt. quod talis receptio coram Reuerendiſſ. D. meo Decano. Petro obſtarent, quin inter Equites recipi poſſet, vel ob defectum nobilitatis ex latere paterno ceſſantis, atque concordi Commiſſariorum relatione, ac Venerabilis conſilij linguæ Italicæ decreto reiectæ, quæ tamen pro gradus præfati aſſecutione alias neceſſaria decern. in Statuto tit. 2. c. 17. 20. & 41. rubr. Chi haueſſe eſſercit. mercantia: Vel ob præſtitam profeſſionem non expleto anno probationis, tum per alterum ſtatutum eſſentialiter requiſito in c. 28. eod. tit. tum ex diſpoſit. Sac. Concil. Trident. ſeſſ. 25. de regul. in hac etiam Religione ſeruanda, vt reſpondit S. Congregatio de menſe Iunij 1599. & alias de menſe Iunij anno 1582. vt teſtatur Pariſ. de reſignat. benef. lib. 6. q. 2. num. 120. & tradit Genuen. in praxi c. 20. in fine. Barboſa de officio, & poteſt. Epiſcopi allegat. 101. num. 8. & pluribus comprobat Gratianus diſcept. forenſ. cap. 361. num. 27. cum ſeqq. Vel ratione denique loci profeſſionis emiſſæ, videlicet extra Conuentum contra alterius ſanctionem Statuti eodem tit. cap. 2. Quæ proinde ipſum Religioni obligare non voluit, non ſolùm ob defectum prohibitionis legitimæ, vnius anni continui tempore non expletæ provt ſanxit S. Trid. Synod. ſeſſ. 25. de Regul. adducto c. 15. & tradit Ioannes Andr. in c. 1. de elect. lib. 6. Sylueſt. in ſumma in verbo Religio 5. q. 4. Nauarr. lib. 3. tit. de Regul. conſ. 34. & 37. & in commen. 1. eodem tit. nu. 19. Suar. de Relig tom. 3. lib. 5. c. 5. num. 1. Leſſ. de iuſt. & iur lib. 2. c. 41. dub. 59 Siue etiam ob reſiſtentiam poteſtatis ipſo Magno Magiſtro, eundem cooptandi in alio Equitum gradu, præter expreſſos, ac incorporandi Religioni, ita quod nec obligatio reciproca induci validè potuerit, provt ad effectum prædictum, poteſtas incorporandi legitima neceſſaria foret, ſecundum Innoc. in cap. porrectum, ſub num. 4. Antonius de Butrio n. 9. Abb. n. 10. de Regul. Syluester in ſumma in verbo Religio in primo, num. 5. & 14. Nauarr. in comment. 4. de Regul. n. 74. Leſſ. de iuſtitia & iur. lib. 2. d. c. 41. n. 10. & 61. Roderic. quæſt... Regul. to. quæſt. 1. art. 2. Sanchez ad præcepta decalogi lib. 5. c. 4. n. 62. Rota deciſ. 195. num. 14. part. 4. tom. 2. recent.

5. Obeſſe præterea non poterit, quod eſſentialis perfectio profeſſionis in tribus votis à Petro, vt præfertur emiſſis, Regulariter ſoleat contineri, ad text. in c. cum ad monaſterium in fine de ſtatu monachorum, & in cap. ad Apoſtolicam de Regul. Diuus Thomas ſecunda ſecundæ quæſt. vlt. art. 3. 4. & 5. eiuſque probatio, inde ſat elici videatur.

6. Quoniam (præterquã vota illa emiſſa fuerant in ordine ab Apoſtolica Sede nondum approbato ſub titulo Religionis) licet eadem vouentis obligationem erga Deum præ ſe ferant efficacem, non tamen ipſum vti certæ Religioni profeſſum obſtrinxere, dum præſtita ſolummodo fuerant in manibus ſuperioris legitima facultate carentis ipſum in Religione cooptandi, nec viciſſim obligandi authoritate pollentis, vt bene explicant Innoc. in d. c. porrectum ſub n. 5. Butrius n. 9. Abb. n. 10. cum ſeqq. de Regul. Nauarr. in comment. 1. eodem tit. n. 18 & comment. 4. n. 74. vbi pro ratione conſiderat, quod profeſſio nullatenus ſubſiſtere poſſit abſque legitimo duarum interuentu perſonarum, quarum altera ſuam erga Religionem fidem aſtringat, altera Religionis erga ipſum obligationem inducat, quam quippe reciprocam profeſſio ipſa contineat, Leſſ. de iuſtit. & iur. d. lib. 2. c. 41. ſub n. 11. & 31. Roderic. quæſt. Regul. tom. 1. q. 1. art...

7. Nec etiam præfato gradui, ac profeſſioni licet inualidæ robur addit conſuetudo efficacibus, vt ex aduerſo ſupponitur probationibus iuſtificata; Quamuis enim alias legitimè conſtaret, quod Eminentiſſimus Magnus Magiſter pro tempore, huiuſmodi obedientiæ Magiſtralis habitum, ſeu deuotionis, vel aliter nuncupatum remiſſio aliqualiter nobilitatis rigore, ac probationis anno, perſonis ſibi bene viſis deferre conſueuerit, non tamen inde concluditur perſonis illas, eo decoratas, etiam ſi vota prædicta protulerint, de corpore Religionis euaſiſſe, quamuis pium ac laudabile viuendi inſtitutum elegerint, atque honorato habitu præfato cohoneſtati, Equitis nomen aſſumpſerint, vt notat Abb. in rubr. de Regul. num. 1. Nauarr. in comment. 1. eod. tit. ſub num. 18. in fine, & conſ. 33. num. 3. eod. tit. de Regul. Leſſ. de iuſtitia, & iur. Adducto c. 41. ſub num 62. §. 6. in fine verſ. aduerte tamen, Syllueſt. in ſumma in §. Religio primo qu. 1. §. ſecundum fratres, & bene declarat Rodriq. d. q. 1. art. 2. verſ. hinc eſt, quod votum eorum cum ſeqq. & tom. 3. q. 48. art. 4. & q. 71. art. 1. §. prima concluſio, & in ſimilibus fere terminis Monialium ſcilicet ſub inſtituto S. Franciſcæ in Vrbe militantium, tradit idem Nauarr. in conſ. 6. de ſtatu Monachorum lib. 3. ipſas, licet cum habitus mutatione, ac trium ſub emiſſione votorum collegialiter viuentes, non tamen Religioſas inde profeſſas eſſe cenſendas, dum ipſarum Regulam ſub titulo veræ Religionis non approbauerat Eugenius Pontifex, ſed ſub laudabili ſolummodo inſtitutione viuendi, Adeóque allegata conſuetudo ad effectum de quo agitur ſuffragari non poterit, dum in eiſdem terminis vertentis controuerſiæ non obſtenditur præcisè ſeruata, & tamen eſſet perneceſſe probanda, ſecundum Oldrad. conſ. 257. Ayman. conſ. 96. nu. 4. Anch. conſ. 339 n. 8 Cæſar de Graſſ. deciſ. 6. num. 5. de prob. & coram Seraph. 326. n. 2. coram Greg. 45. n. 6. 162. n. 2. & part. 3. recent. deciſ. 66?. n. 3. & part. 4. tom. 2. dec. 32?. n. 24.

8. Hinc minus ad probationem conſuetudinis præaſſertæ deſeruiunt, ſiue Breue ſanct. mem. Clem. VIII. hortantis Magnum Magiſtrum, qui Siculum quemdam ad habitum obedientiæ Magiſtralis admitteret, eoque titulo Equitem renunciaret; ſiue literæ commendatitiæ Cardinalis Aldobrandini nepotis, eiuſdem fauore tranſmiſſæ. Siquidem illa tantummodo ſupponunt in Magno Magiſtro facultatem, eam tamen nullatenus attribuunt neque iuſtificant, niſi aliunde conſtet tunc verè, ac realiter extitiſſe cum ad hunc effectum Breue, ac literæ prædictæ non emanauerint, vt deciditur in Clem. vlt. §. ſimiliter, ibique poſt gloſſ. per DD. communiter d. ſententia excommunicat. Oldrad. conſ. 258. ſub n. 1. verſ. è contra autem cum ſeqq. Rom. conſ. 180. n. 4. Rot. deciſ. 23. de in fine de procurat. antiq. & deciſ. 108 n. 3. p. 1. & dec. 54 n. 4 part 2. deciſ Neque ex iis valet inferri perſonas eodem habitu inſignitas, in ipſa Religione tunc fuiſſe, ac eſſe incorporatas, vnde pendet ſolutio dubitationis propoſitæ.

9 Hinc quoque S. Religioni opitulari non potuit lapſus temporis ſpatio annorum 30. & vltra, à die per Petrum editæ poſſeſſionis, quaſi beneplacitum Apoſtolicum valeat inde præſumi. Etenim procedere forſan poſſet obiectio, ſi cum temporis curſu obſeruãtia quo-

que

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

que concurreret, nimirum ; quod Petrus ſemper inter Equites habitus fuerit, ac Religioſus vtrumque requiſitum ad hunc effectum copulatiuè neceſſarium tradit Abb. *Albericus ſub n.3.de teſtibus*, Alex.*conſ.2.n.70. & conſ.17.num 4.lib.4.* & pluries reſpondit Rot. *videlicet in vna Mediolanen.reſciſſionis permutatione* 10.*Ianuar.* 1587.*coram recol.mem. Card. Pamphilio & deciſ.* 176. *n.45.p.5.recent.*& poſt Pacif.Salu. *dec.170.num* 8.*& in Peruſina bonorum* 4.*Iulij* 1608. *coram Penia.* Dum itaque obſeruantia in caſu propoſito excluditur ex teſtibus, deponentibus, Petrum per annos vigintiquinque, & vltra, nec in Pallio, nec in pectore Crucem detuliſſe, ab eoque tempore citra intra Equites amplius agnitum non fuiſſe, nec recenſitum, curſus ille temporis, licet longæuus; præſumptionem Pontificis aſſenſus inducere non valet, vt notat Socin.*in conſ.29.n.20. cum ſeqq. lib.*1.Iaſon.*in l.ſciendam in 4.limit.ff.de verb. oblig.* Felin.*in c.ſicut n.33. verſ.7.& vlt.de re iud.* Add. ad dec. Put.355.*n.7.libro ſecundo,* Rota *coram bon.mem. Cocc. dec.301.n.3.*

10. Prædicta verò certiora redduntur ex reſolutione S.Congregationis Conc. Trid. *in vna Meliten.ſub die* 10.*Maij* 1608.qua Eminentiſſimi Patres reſponderunt, Profeſſionem ab huiuſmodi Equitibus obedientiæ nuncupatis emiſſam, nullius eſſe roboris, atque momenti ad obligandum ipſos Religioni, niſi eorum inſtitutio per Apoſtolicam Sedem fuerit approbata, vel ab eadem Eminentiſſimus M. Magiſter legitimam ad id facultatem obtineat; Quorum reſponſa non ſolùm futuris imponendi finem controuerſiis vim obtinent, ſed iuſtam quoque præ ſe ferunt interpretationem, in præcedentibus caſibus hactenus non deciſis, neque in iudicium deductis pari ratione ſeruandam, iuxta gloſſ. *in proëm.Clem.in verb.de cætero*, Salas *de leg. quæſt.97. tr.14.ſect.12.verſ.4.colligo*, vbi loquitur in ſpecie de reſolut.S. Congregationis præfatæ, Rota *coram Greg. dec.310.n.7.& dec.17.n.32.part.4.tom.2. rec. & in Maleuitana antianitatis* 26.*Maij* 1640.*in* § *non obſtat, quòd prædicta ordinatio coram Reuerendiſſ. D.meo Decano*; Et ab hoc Tribunali ſemper magna cum reuerentia ſuſcipi ſolent, vt dictum fuit in Auerſa *beneficiorum* 3. *Iulij* 1606.*coram Card.Sacrato, & coram Buratt.dec.478.n.2.& in Meten. Abbatiæ* 19.*Iunij* 1628.*coram Reuerend. D meo Decano, & in Maioricen.parochialis* 13. *Iunij* 1646.*coram R.P.D.meo Celſo*,& in aliis relatis *in Calaguritana clauis* 12.*Ianu.*1648.*in vlt.* §.*coram R.P.D. meo Corrado, & in Oppiden. proceſſionum* 18. *Maij* 1646.*in* §.*Et hæc iuris diſpoſitio coram me.*

Et ita vtraque,&c.

DECISIO LXXXIX.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Bichio.

Concheñ. Penſionis.

Lunæ 14. Februarij 1650.

§.1. RAtiones ipſæ quæ iuxta deciſiones in priori inſtantia coram R. P. D. meo Corrado editas ſub die 13.Ianuarij 1648.& 21. Maij 1649. Sententiæ Rotalis ab eodem D.meo Corrado ſuper nullitate penſionis latæ iuſtitiam demonſtrant, mouerunt hodie Dominos, vt eandem ſententiam confirmandam eſſe reſponderent; nempe defectus iuſtificationis valoris à Mãzilla penſionario narrati, & ſimulatio in fraudem decreti Sacri Concil.Trid. ſeſſ.25.de reformat c.15.

2.Debuit namque penſionarius in hoc iudicio petitorio iuſtificare valorem, ducatorum 500. auri de Camera à ſe narratum Papæ per aſcenſum, cum huiuſmodi narratiua dicatur cauſa, & fundamentum gratiæ, vt in puncto præter allegatos in deciſionibus R.P.D. mei Corradi tradit Lother. *de re benef. lib.1.q.43.n.1.& ſeqq.* vbi hoc ampliat quando, vt in caſu noſtro agitur de penſione reſeruata beneficio pleno, Rota *deciſ.526. n.1.part.3. deciſ.287. n.9. part.5. recent.& in Placentina penſionis 25. Iun. 1646. coram R. P. D. meo Cerro*, vbi ſequendo diſtinctionem ſemper in hoc Sacro Tribunali receptam dicitur quod, aut agitur in iudicio poſſeſſorio, & onus probandi falſitatem valoris narrati incumbit titulari, quia eſt de eius exceptione, cùm penſionario ſufficiat docere de quaſi poſſeſſione exigendi, aut igitur petitoria & valor probandus eſt à penſionario, quia cum titularis habeat intentionem fundatam in diſpoſitione iuris quod beneficia ſine diminutione conferantur, innitatur, opus eſt, penſionarius literis Apoſtolicis reſeruationis penſionis, & quidem validis, quales non ſunt niſi iuſtificentur in valore narrato, vbi vt hic agitur contra ſucceſſorem in beneficio qui reſeruationi penſionis non conſenſit.

3. At penſionarius non iuſtificauit, ſolumque apparet de valore in ducat.500. monetæ Caſtellæ, nec excuſatur ſiue quia falſa narratiua, quæ non mouit concedentem, & doloſa non eſt, gratiam non vitiat *cap.ſuper literis de reſcript.* cuius diſpoſitionem ad reſcripta gratioſa extendit Innoc. *in cap.poſtulaſti nu.1. eod. tit.* Lap. *alleg.89.n.6. aliique relati in deciſ.288. n.1. poſt* conſ.Farin. *deciſ.536.n.4.par.4.tom.3.recent.* concedentem vero non magis mouit narratiua valoris in 500. ducatis Cameræ, quam mouiſſet in totidem monetæ Caſtellæ, cum ſemper remaneant pro titulari duæ tertiæ partes fructuum quibus ſaluis Papa ſolet beneficia grauare penſione, vt per Gigan. *de penſ.q.9.ſub n.1.& 2.& ſub n.5.in fin.* Rot. *in Romana penſionis 25. Maij 1646.§.vnde huiuſmodi coram me*,& magis in terminis ad effectum excuſandi malam expreſſionem valoris fuit ponderatum *in d.deciſ.536.n.5.verſ.alia enim, & n.6.p.4.tom.3.recent.*

4. Siue quia mala expreſſio prouenit ab errore procuratoris, ac expeditoris, vt conſtat: quia in mandato procuræ dato à principali valor expoſitus; fuit in 500. ducatis monetæ Caſtellæ, quod excludit dolum principalis, & licet Rota non facile admittat iſtam excuſationem propter fraudes quæ alias fieri poſſent impetrando per medium procuratoris, vt refert Creſcen. *deciſ.10.de præben.* hoc procedere quando error verſatur circa ea, quæ Papam ad concedendum difficiliorem reddere potuiſſent, necnon conuincitur ex publicis inſtrumentis mandati procuræ dati à principali declarauit Rot.inter impreſſ.conſ.Farin. *deciſ.270.ſub n.4.verſ. cenſuerunt Domini, & d. deciſ.268.ſub n.11. verſ.fuit reſponſum*, quas refert & ſequitur *d. deciſ. 536. n.5. & n.18.part 4.tom.3.recent.*

5. Primum enim ceſſat, quia non conſtat remanere pro titulari duas tertias partes fructuum deductis oneribus, quod eſt in ſpecie probandum ab impetrante, Seraph. *deciſion.* 1030. *numer.* 1. Rot. *deciſ.444. numer.4. part.2.recen. deciſion. 237. numero ſexto, cit. coram bon. mem.* Card. *Mellino, & in Monopolitana penſionis 7. Februarij* 1648. *coram me*; præſumique poteſt dolo narratus valor in ducatis cameræ, vt Papa libentius tantam penſionem beneficio pleno reſeruaret: quicquid enim ſit, quando penſionarius erat puer teneræ ætatis, & agitur pro reductione penſionis contra titularem qui illi conſenſit in quibus terminis loquitur ex aduerſo allegata *deciſ.536. part. 4. tom.3. recent. vt patet num.4. & ſub num.* 7. vel quando falſa narratiua non tendit in alicuius præiudicium, puta quia impetrans beneficium non curatum ſe Presbyterum narrauerit, cum tamen ſimplex Clericus eſſet, qui eſt caſus ſupra citat. *dec.270.& 288.apud Farinac. poſt conſ.* Sanè in maiore qui bene ſciebat valorem beneficij, & in gratia præiudiciali tertio prout eſt reſeruatio

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN